

APACAILIPSIS EOIN

Réamhrá

1 Is é seo apacailipsis Íosa Críost a thug Dia dó chun go dtaispeánfadh sé dá sheirbhísigh cad iad na nithe nach foláir a theacht gan mhoill; sheol sé a aingeal uaidh agus chuir in iúl é d'Eoin a sheirbhíseach; ²thug seisean fianaise ar bhriathar Dé agus ar fhianaise Íosa Críost de réir mar a chonaic sé. ³Is méanar dó seo a léann os ard agus a éistean le focail na fáistine seo agus a choimeádann a bhfuil scríofa inti; óir tá an uain in achomaireacht.

Litreacha chuig na hEaglaisí

Beannú

⁴Eoin chun na seacht n-eaglaisí san Áise: Grásta chugaibh, agus síocháin ón té atá, a bhí, agus atá le teacht, agus ó na seacht spiorad os comhair a ríchathaoireach ⁵agus ó Íosa Críost an finné dílis, an chéadghin ó mhairbh, rialtóir ríthe an domhain. Don té a bheir grá dúinn, agus a scaoil sinn ónár gcionta trína fhuil féin, ⁶agus a rinne ríocht agus sagairt dá Dhia agus dá athair dín, don té sin go raibh glóir agus cumhacht ar feadh na

síoraíochta. Amen. ⁷Féach, tá sé ag teacht ar néalta neimhe, agus feicfidh gach duine lena súile cinn é, fiú iad siúd a tholl é, agus beidh ciníocha uile an domhain ag déanamh mairgní dá bharr. Abair é! Amen. ⁸“Mise an tAlfa agus an tÓimige,” a deir an Tiarna Dia, an té atá, a bhí agus atá le teacht, an tUilechumhachtach.

Tús na Físe

⁹Mise Eoin bhur mbráthair atá páirteach libh in Íosa sa duainéis, sa ríocht agus san fhoighne. Bhí mé san oileán ar a dtugtar Patmos ar son briathar Dé a fhógairt agus fianaise Íosa. ¹⁰Ba é lá an Tiarna é agus bhí mé faoi luí an Spioraid, agus chuala mé ar mo chúla glór tréan, mar ghlór trumpa, ¹¹á rá: “Scríobh i leabhar a bhfeiceann tú agus seol é go dtí na seacht n-eaglaisí, go hEifeasas, go Smiorna, go Peargamas, go Tíaitíora, go Sairdis, go Filideilfia, agus go Láoidicéa.” ¹²D’iompaign mé timpeall féachaint cén glór a labhair liom, agus, ar iompú dom, chonaic mé seacht gcoinnleoirí óir, ¹³agus i measc na gcoinnleoirí neach mar mhac duine, é gléasta in éide fhada agus crios órga faoina bhrollach. ¹⁴Bhí a cheann agus a ghruaig geal mar olann gheal, mar an sneachta, agus a shúile mar bhladhmn thine, ¹⁵agus a chosa ar lí an phráis líofa arna scagadh i bhfoirnéis, agus a ghlór mar ghlór tuiltí lána. ¹⁶Bhí seacht réalta aige ina dheasláimh, agus óna bhéal ghluais claíomh géar dhá fhaobhar, agus bhí a cheannaithe ar dhealramh na gréine faoi lántaitneamh.

¹⁷Nuair a chonaic mé é, chaith mé mé féin ag a chosa i mo staic. Ach leag seisean a lámh dheas orm á rá: “Ná bíodh eagla ort. Mise an té atá ar tosach agus ar deireadh; an

neach beo; ¹⁸ba mharbh dom, ach anois is beo dom ar feadh na síoraíochta, agus tá eochracha an bháis agus ifrinn agam. ¹⁹Scríobh, más ea, a bhfuil feicthe agat, agus a bhfuil ann, agus a bhfuil le teacht ina ndiaidh seo. ²⁰Maidir le rúndiamhair na seacht réalta a chonaic tú ar mo dheasláimh, agus na seacht gcoinnleoirí óir, is iad na seacht réalta aingil na seacht n-eaglaisí, agus is iad na seacht gcoinnleoirí na seacht n-eaglaisí.

Eifeasas

2 “Scríobh go dtí aingeal na heaglaise in Eifeasas: ‘Mar seo a deir an té a bhfuil greim aige ar na seacht n-eaglaisí ina dheasláimh, agus a shiúlann i measc na seacht gcoinnleoirí óir: ²Is eol dom d’oibreacha, agus do shaothar, agus d’fhoighne, agus mar nach féidir duit lucht an oile a fhulaingt, agus mar a phromhaigh tú an dream a thug aspail orthu féin agus nach amhlaidh dóibh, agus mar a fuair tú bréagach iad. ³Is eol dom go bhfuil foighne agat, gur fhulaing tú ar son m’ainm gan traochadh. ⁴Ach tá seo agam i d’aghaidh: gur thréig tú an grá a bhí agat a chéadair. ⁵Cuimhnigh, más ea, ar cad as ar thit tú, agus déan aithrí agus déan na hoibreacha a rinne tú ar dtús. Mura ndéana tú, tiocfaidh mé chugat agus tógfaidh mé do choinnleoir óna ionad, mura ndéana tú aithrí. ⁶Ach tá seo i d’fhabhar, go bhfuil an ghráin agat ar oibreacha na Niocoláiteach faoi mar atá an ghráin agamsa leis. ⁷An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí: An té a bheireann bua tabharfaidh mé bia dó ó chrann na beatha atá i bparthas Dé.’

Smiorna

⁸“Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i Smiorna: ‘Mar seo a deir an té atá ar tosach agus ar deireadh, an té ba mharbh agus ar tháinig anam ann: ⁹Is eol dom do dhuainéis agus do bhochtaine – cé gur saibhir tú – agus tromáocht an dreama a thugann Giúdaigh orthu féin, ach nach amhlaidh dóibh ach gur sionagóg le Sátan iad. ¹⁰Ná bíodh eagla ort roimh a bhfuil le fulaingt agat. Feach! tá an diabhal ar tí cuid agaibh a chaitheamh i bpríosún d’fhonn sibh a phromhadh, agus beidh duainéis oraibh ar feadh deich lá. Bí dílis go bás, agus tabharfaidh mé duit coróin na beatha. ¹¹An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí: An té a bheireann bua, ní baol dó dochar ón dara bás.’

Peargamas

¹²“Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i bPeargamas: ‘Mar seo a deir an té a bhfuil an claíomh géar dhá fhaobhar aige: ¹³Is eol dom cá bhfuil cónaí ort, mar a bhfuil ríchathaoir Shátain; agus coinníonn tú m’ainm agus níor thréig tú do chreideamh ionam fiú i laethanta Aintipeas, an finné dílis liom a cuireadh chun báis ar an mbaile agaibh, mar a bhfuil cónaí ar Shátan. ¹⁴Tá beagán agam i d’aghaidh, áfach, mar tá daoine agat ansin atá ag cloí le teagasc Bhalám, an té a mhúin do Bhalac ceap tuisle a chur os comhair chlann Iosrael le go n-íosfaidís bia íobartha d’iola agus striapachas a dhéanamh. ¹⁵Tá daoine agat chomh maith atá ag cloí le teagasc na Niocoláiteach sa tslí chéanna. ¹⁶Déan aithrí dá bhrí

sin. Mura ndéana tú, tiocfaidh mé chugat gan mhoill agus troidfidh mé leo le claíomh mo bhéil. ¹⁷An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí: An té a bheireann bua tabharfaidh mé dó cuid den mhana folaigh; agus tabharfaidh mé dó cloch gheal agus ainm nua scríofa ar an gcloch, ainm nach fios d’aon duine ach don té a ghlacann é.’

Tíaitíora

¹⁸“Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i dTíaitíora: ‘Mar seo a deir Mac Dé, an té a bhfuil súile aige mar bhladhmn thine, agus a bhfuil a chosa mar phrás líofa: ¹⁹Is eol dom d’oibreacha, agus do ghrá agus do chreideamh, agus do sheirbhís agus d’fhoighne, agus go sáraíonn d’oibreacha le déanaí ar d’oibreacha a chéadair. ²⁰Ach tá sé seo agam i d’aghaidh, go scaoileann tú leis an mbean Ízeibil a thugann banfháidh uirthi féin, agus a mhúineann agus a mheallann mo sheirbhísigh chun adhaltranas a dhéanamh agus bia íobartha d’íola a ithe. ²¹Thug mé cairde di chun aithrí a dhéanamh, ach ní háil léi aithrí a dhéanamh ina hadhaltranas. ²²Féach! caithfidh mé ar leaba péine í agus lucht déanta striapachais léi i nduainéis mhór mura ndéana siad aithrí ina hoibreacha; ²³agus imreoidh mé bás ar a clann, agus beidh fhios ag na heaglaisí uile gur mise a scrúdaíonn an aigne agus an croí, agus tabharfaidh mé do gach duine agaibh díol de réir bhur ngníomhartha. ²⁴An chuid agaibhse i dTíaitíora, áfach, atá fágtha, iadsan uile nár ghlac leis an teagasc seo agus nár chuir eolas ar dhiamhra Shátain mar a thugann siad orthu, ní chuirfidh mé, a deirim libh, aon ualach eile oraibh; ²⁵ach coinnígí greim daingean ar a bhfuil agaibh go

dtaga mé.²⁶ Agus an té a bheireann bua agus a choimeádann m’oibreacha go dtí an deireadh, tabharfaidh mé údarás dó ar na ciníocha,²⁷ mar a fuair mise ó m’athair, agus déanfaidh sé iad a rialú le slat iarainn, faoi mar a bheadh soithí cré á mbascadh;²⁸ agus tabharfaidh mé dó réalta na maidne.²⁹ An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí.’

Sairdis

3 “Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i Sairdis: ‘Mar seo a deir an té ag a bhfuil seacht spiorad Dé agus na seacht réalta: Is eol dom d’oibreacha, go bhfuil tú in ainm a bheith beo, ach gur marbh thú.² Dúisigh agus neartaigh a bhfuil fágtha agus ar tí báis, óir ní bhfuair mé d’oibreacha foirfe os comhair mo Dhé.³ Cuimhnigh más ea cad a ghlac tú agus a chuala tú, agus coinnigh do ghreim agus déan aithrí. Mura ndúisí tú, tiocfaidh mé mar ghadaí agus ní bheidh a fhios agat cén uair a thiocfaidh mé ort.⁴ Ach tá beagán agat i Sairdis, daoine nár shalaigh a n-éidí; agus siúlóidh siad faram in éidí geala óir is fiú iad é.⁵ An té a bheireann bua beidh sé gléasta mar sin in éidí geala, agus ní scriosfaidh mé a ainm as leabhar na beatha, agus admhóidh mé a ainm os comhair m’athar agus os comhair a aingeal.⁶ An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí.’

Filideil fia

7 “Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i bhFilideilfia: ‘Mar seo a deir an té is naofa, an té is fírinneach, an té ag a bhfuil eochair Dháiví, an té a osclaíonn agus nach ndúnann aon

duine: ⁸Is eol dom d’oibreacha. Féach! chuir mé doras ar leathadh romhat, nach féidir d’aon duine a dhúnadh, óir is beag é an neart atá agat ach choinnigh tú m’fhocal agus níor shéan tú m’ainm. ⁹Féach! tabharfaidh mé do shionagóg Shátain iad siúd a deir gur Giúdaigh iad féin agus nach ea, ach gur bréag dóibh sin, agus, féach, cuirfidh mé iallach orthu teacht agus sléachtadh ag do chosa agus a thuiscint go bhfuil grá agam duit. ¹⁰De bhrí gur choinnigh tú focal m’fhoighne, coinneoidh mise thusa ó uair an chathaithe, atá le teacht ar an domhan go léir, chun lucht áitrithe an domhain a phromhadh. ¹¹Ní fada go dtiocfaidh mé; coinnigh do ghreim ar a bhfuil agat, i dtreo nach sciobfadh aon duine do choróin. ¹²An té a bheireann bua, déanfaidh mé colún de i dteampall mo Dhé, agus ní rachaidh sé amach go deo arís; agus scríobhfaidh mé ainm mo Dhé air, agus ainm cathrach mo Dhé, an Iarúsailéim Nua, a thiocfaidh anuas ó neamh ó mo Dhia, agus m’ainm nua féin. ¹³An té a bhfuil cluas air le héisteacht, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí.’

Láoidíceá

¹⁴“Scríobh go dtí aingeal na heaglaise i Láoidíceá: ‘Mar seo a deir an tAmen, an finné dílis fírinneach, céadtús chruthúnas Dé. ¹⁵Is eol dom d’oibreacha, nach fuar thú agus nach te. Uch nach fuar nó te thú! ¹⁶De bhrí go bhfuil tú alabhog, gan a bheith fuar ná te, táim chun tú a sceitheadh as mo bhéal amach. ¹⁷Óir deir tú: “Táim saibhir, táim faoi chonách, níl aon easpa orm”; agus gan a fhios agat go bhfuil tú dearóil, truamhéileach, bocht, dall, gan éadach. ¹⁸Comhairlím duit ór a cheannach uaim atá profa sa tine, chun go

mbeifeá saibhir; agus éidí geala le cur ort chun nár léir náire do bhall nocht; agus uinnimint le do shúile a unghadh chun go mbeadh radharc agat. ¹⁹An lucht dá dtugaim grá, ceartaím agus smachtaím; bí díograiseach, uime sin, agus déan aithrí. ²⁰Seo mé i mo sheasamh ag an doras, agus ag bualadh air; má chloiseann aon duine mo ghuth agus an doras a oscailt dom, tiocfaidh mé isteach chuige agus beidh bia agam fairis agus aigesean faramsa. ²¹An té a bheireann bua, tabharfaidh mé cead dó suí taobh liom i mo ríchathaoir, faoi mar a bhí an bua agamsa agus gur shuigh mé taobh le m'athair ina ríchathaoir. ²²An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé lena bhfuil á rá ag an Spiorad leis na heaglaisí.”

Na Físeanna Fáigiúla

Cuireann Dia an Domhan i Lámh an Uain

4 Bhí fíis agam ina dhiaidh sin, agus ba shiúd doras oscailte ar neamh, agus an chéad ghlór a chuala ag labhairt liom mar ghlór trumpa, bhí sé á rá: “Gabh anseo aníos agus taispeánfaidh mé duit a gcaithfidh teacht ina ndiaidh seo.” ²Bhí mé faoi luí an Spioraid gan mhoill, agus, féach, bhí ríchathaoir suite sna flaithis, agus neach ina shuí sa chathaoir sin. ³Agus an té a bhí ina shuí bhí sé ar lí seaspair agus sairdis agus bhí bogha ceatha timpeall na ríchathaoireach ar dhealramh na smaragaide.

⁴Bhí ceithre ríchathaoir fichead mórthimpeall na ríchathaoireach agus ceathrar seanóirí fichead ina suí sna ríchathaoireacha, iad gléasta in éidí geala agus corónacha óir ar a gceann. ⁵Gabhann amach ón ríchathaoir splancacha tintrí, glórtha agus toirneacha; bíonn

seacht lóchrann tine ar lasadh os comhair na ríchathaoireach, agus is iadsan seacht spiorad Dé. ⁶Agus os comhair na ríchathaoireach tá mar a bheadh farraige gloine, cosúil le criostal. Agus i lár baill ag an ríchathaoir, agus mórthimpeall na ríchathaoireach, tá ceithre dhúil bheo atá lán de shúile chun tosaigh agus laistiar. ⁷Is cosúil an chéad dúil bheo le leon agus an dara dúil le damh; tá aghaidh mar aghaidh duine ar an tríú dúil, agus tá an ceathrú dúil cosúil le hiolar ar eitilt. ⁸Agus bíonn sé sciatháin ar gach ceann de na ceithre dúile beo, agus iad lán de shúile mórthimpeall agus laistigh; ní théann aon stad orthu de lá ná d’oíche ach ag rá:

⁹“Is naofa, naofa, naofa,
an Tiarna Dia Uilechumhachtach;
an té a bhí ann, atá, agus atá le teacht.”

¹⁰Agus i gcónaí nuair a thugann na dúile glóir agus onóir agus buíochas don té atá ina shuí sa ríchathaoir, an té a mhaireann ar feadh na síoraíochta, sléachtann an ceathrar seanóirí fichead go talamh os comhair an té atá ina shuí sa ríchathaoir, agus adhrann siad an té a mhaireann ar feadh na síoraíochta, agus caitheann a gcorónacha síos os comhair na ríchathaoireach á rá: ¹¹“A Thiarna agus a Dhia linn, is fiú thú glóir agus onóir agus cumhacht a fháil, óir is tú a chruthaigh an uile ní agus is trí do thoil a tháinig siad ann agus a cruthaíodh iad.

5 Agus chonaic mé go raibh, i ndeaslámh an té a bhí ina shuí sa ríchathaoir, scrolla ar a raibh scríbhneoireacht laistigh agus lasmuigh, agus é séalaithe le seacht séala; ² agus chonaic mé aingeal tréan ag fógairt de ghlór ard: “Cé hé ar fiú é an scrolla a oscailt agus

a shéalaí a bhriseadh?”³ Ach níor fhéad aon duine ar neamh ná ar talamh ná faoin talamh an scrolla a oscailt, ná féachaint air.⁴ Ghoil mé go fuíoch mar nach bhfuarthas aon duine arbh fhiú é an scrolla a oscailt ná féachaint air.⁵ Ach dúirt duine de na seanóirí liom: “Ná bí ag gol. Féach! bhí an bua ag an leon de threibh Iúdá, fréamh Dháiví, i dtreo go n-oscloídh sé an scrolla agus a sheacht séala.”

⁶ Agus chonaic mé an tUan, mar a bheadh tar éis a bhásaithe, ina sheasamh i lár slí, idir an ríchathaoir agus na ceithre dúile beo, agus na seanóirí; bhí seacht n-adharc air agus seacht súil aige arbh iad seacht spiorad Dé a seoladh amach ar fud an domhain uile.

⁷ Agus tháinig sé agus thóg sé [an scrolla] as deaslámh an té a bhí ina shuí sa ríchathaoir.

⁸ Agus nuair a thóg sé an scrolla, shléacht na ceithre dúile beo agus an ceathrar seanóirí fichead go talamh os comhair an Uain, agus ag cách díobh bhí cruit agus cuach óir lán de thúis – urnaithe na naomh is é sin.⁹ Chan siad iomann nua á rá:

“Is fiú thú an scrolla a ghlacadh,
 agus a shéalaí a bhriseadh,
 óir básaíodh thú agus d’fhuascail tú
 daoine do Dhia le d’fhuil,
 as gach treibh, agus teanga, agus pobal, agus cine,
¹⁰ agus rinne tú díobh ríocht agus sagairt dár nDia,
 agus rialóidh siad ar talamh.”

¹¹ Ansin san fhís dom, chuala mé glór iliomad aingeal timpeall na ríchathaoireach agus na ndúl beo, agus na seanóirí, agus ba é a líon deich míle faoi dheich míle agus na mílte ar mhílte.¹² Agus is é a bhí á rá acu de ghlór ard: “Is fiú é an tUan arna bhású, é a fháil

cumhachta, agus saibhris, agus eagna, agus nirt, agus onóra, agus glóire, agus molta.”

¹³ Ansin, an uile chréatúr sna flaithis, agus ar talamh, agus faoi thalamh, agus san fharraige, chuala mé iad go léir sna baill sin, á rá: “Go raibh moladh agus onóir agus glóir agus cumhacht don té atá ina shuí sa ríchathaoir agus don Uan ar feadh na síoraíochta.”

¹⁴ Agus dúirt na ceithre dúile: “Amen.” Agus shléacht na seanóirí agus rinne siad adhradh.

Osclaíonn an tUan Sé Shéala

6 Ansin san fhís dom, nuair a d’oscail an tUan an chéad cheann de na seacht séala, chuala mé ceann de na ceithre dúile beo á rá de ghlór mar thoirneach: “Tar.”

² D’fhéach mé agus b’shiúd an t-each bán, agus bogha ag a mharcach; tugadh coróin dó agus chuaigh sé amach faoi bhua agus chun bua a bhreith.

³ Nuair a d’oscail sé an dara séala, chuala mé an dara dúil á rá: “Tar.” ⁴ Agus amach le heach eile, é seo craorag, agus ceadaíodh dá mharcach an tsíocháin a bhreith leis ón talamh, chun go maródh daoine a chéile; agus tugadh claíomh mór dó.

⁵ Nuair a d’oscail sé an tríú séala chuala mé an tríú dúil á rá: “Tar.” D’fhéach mé agus b’shiúd an t-each dubh, agus scálaí ina láimh ag a mharcach. ⁶ Agus chuala mé mar a bheadh guth i lár na gceithre dúile beo á rá: “Miosúr cruithneachta ar phingin, agus trí mhiosúr eorna ar phingin; agus ná mill an ola ná an fíon.”

⁷ Nuair a d’oscail sé an ceathrú séala, chuala guth an cheathrú dúil bheo á rá: “Tar.” ⁸ D’fhéach mé, agus b’shiúd an t-each báiteach bán agus “An Bás” a ba ainm don mharcach a bhí air, agus lean Ifreann é; agus tugadh dóibh cumhacht ar an gceathrú cuid

den domhan chun maraithe leis an gclaíomh, le gorta, le plá agus le hainmhithe allta na talún.

⁹Nuair a d'oscail sé an cúigiú séala, chonaic mé faoin altóir a n-anmacha uile úd a maraíodh ar son bhriathar Dé agus ar son na fianaise a thug siad. ¹⁰Agus ghlaoiigh siad de ghuth ard: “A Thiarna uasail, atá naofa fírinneach, cá fada go ndéana tú breithiúnas agus díoltas ar son ár gcuid fola ar áitritheoirí an domhain?” ¹¹Ansin tugadh éide gheal do gach duine díobh agus dúradh leo feitheamh go fóillín go gcomhlíonfaí líon a gcomhsheirbhíseach agus a mbráithre a bhí le cur chun báis, a ndála féin.

¹²Nuair a d'oscail sé an séú séala, d'fhéach mé; agus tharla crith mór talún, agus dhubhaigh an ghrian mar éadach róin, agus dheargaigh an ghealach go léir mar fhuil, ¹³agus thit réaltaí neimhe chun talún faoi mar a scaoileann an crann fígi a chaora geimhridh uaidh nuair a croitheann cóch gaoithe é. ¹⁴Agus bhailigh an spéir léi mar scrolla ag filleadh ar a chéile agus cuireadh gach sliabh agus gach oileán as a n-ionad. ¹⁵Ansin, ríthe an domhain, agus na maithe móra, agus na cinn feadhma, lucht an tsaibhris agus an nirt, agus gach daor agus saor, chuaigh siad i bhfolach i bpluaiseanna agus i measc carraigeacha na gcnoc, ¹⁶agus iad á rá leis na cnoic agus leis na carraigeacha: “Titigí orainn agus folaigí sinn ar ghnúis an té atá ina shuí sa ríchathaoir agus ar fhearg an Uain; ¹⁷óir tháinig lá mór a fheirge, agus cé a fhéadann é a sheasamh?”

Saor far Seirbhísigh Dé

7Ina dhiaidh sin chonaic mé ceithre aingeal ina seasamh ar cheithre chúinne an domhain agus ceithre ghaoth an domhain á gcoimeád siar acu i dtreo nach séidfheadh

aon ghaoth ar tír ná ar muir, ná ar aon chrann. ² Ansin chonaic mé aingeal eile ag gabháil suas ó éirí gréine agus séala le Dia beo aige, agus ghlaoih sé in ard a ghutha ar na ceithre aingeal ar ar cuireadh de chúram dochar a dhéanamh do thalamh agus do mhuir, ³ agus dúirt sé: “Ná déanaigí dochar do thalamh ná do mhuir ná do na crainn nó go gcuirfimid séala ar chláréadan sheirbhísigh Dé.” ⁴ Agus chuala mé líon na ndaoine ar cuireadh an séala orthu, céad agus daichead a ceathair míle agus iad as gach treibh de chlann Iosrael. ⁵ Cuireadh an séala

ar dhá mhíle dhéag de threibh Iúdá,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Reúbaen,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Ghád,
⁶ ar dhá mhíle dhéag de threibh Áiséar,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Naftáilím,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Mhanaise,
⁷ ar dhá mhíle dhéag de threibh Shimeon,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Léiví,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Íosácár,
⁸ ar dhá mhíle dhéag de threibh Zabúlun,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Iósaef,
 ar dhá mhíle dhéag de threibh Bhiniáimin.

Luach Saothair do na Naoimh

⁹Ina dhiaidh sin b' shiúd an mathshlua mór nárbh fhéidir d'aon duine a chomhaireamh as gach cine agus treibh agus pobal agus teanga; bhí siad ina seasamh os comhair na ríchathaoireach agus os comhair an Uain, iad gléasta in éidí geala agus craobhacha pailme acu ina lámha.

¹⁰Agus bhí siad ag glooch de ghlór ard: “Slánú dár nDia a shuíonn sa ríchathaoir agus don Uan!” ¹¹Bhí na haingil go léir ina seasamh mórthimpeall na ríchathaoireach agus na seanóirí agus na gceithre dhúil, agus chaith siad iad féin ar a n-aghaidh os comhair na ríchathaoireach ag adhradh Dé ¹²á rá: “Amen. Beannacht agus glóir agus eagna agus buíochas agus onóir agus cumhacht agus neart dár nDia go deo deo. Amen.”

¹³Ansin labhair duine de na seanóirí agus dúirt sé liom: “Iad seo atá gléasta in éidí geala, cé hiad féin agus cad as ar tháinig siad?” ¹⁴Dúirt mé mar fhreagra air: “A Thiarna liom, tá fhios agat.” Agus dúirt sé liom: “Is iadsan an dream atá gafa tríd an duainéis mhór; nigh siad agus gheal siad a n-éidí i bhfuil an Uain. ¹⁵Uime sin tá siad os comhair ríchathaoir Dé, agus déanann siad seirbhís dó de lá agus d'oíche ina theampall; agus, an té atá ina shuí sa ríchathaoir, beidh sé ina measc á gcosaint; ¹⁶ní bheidh tart orthu feasta, ná ocra, ná ní chiapfaidh an ghrian iad ná an brothall dearg. ¹⁷Óir, an tUan atá i lár baille ag an ríchathaoir, is é a bheidh mar aoire acu, agus treoróidh sé iad go toibreacha na beatha; agus glanfaidh Dia an uile dheoir dá súile.’

An Seachtú Séala

8Nuair a d'oscail [an tUan] an seachtú séala, tharla ciúnas, mar a bheadh ar feadh leathuaire, sna flaithis.

Urnaithe na Naomh ag Brostú an Lae

²Ansin chonaic mé seacht dtrumpa á dtabhairt do na seacht n-aingil a bhí ina seasamh os comhair Dé. ³Agus tháinig aingeal eile agus sheas sé ag an altóir agus túiseoir órga aige; agus tugadh dó iliomad túise le cumasc le hurnaithe na naomh ar an altóir órga a bhí os comhair na ríchathaoireach. ⁴Agus chuaigh deatach na túise mar aon le hurnaithe na naomh go léir in airde ó lámh an aingil a bhí os comhair Dé. ⁵Ansin thóg an t-aingeal an túiseoir agus líon é le tine ón altóir agus theilg ar an domhan é. D'éirigh raistí toirní, agus tormáin, agus tintreacha, agus crith talún.

Na Chéad Cheithre Thrumpa

⁶Ansin phrapáil na seacht n-aingil leis na seacht dtrumpaí chun iad a shéideadh. ⁷Shéid an chéad aingeal a thrumpa, agus tharla clocha sneachta agus tine measctha ar fhuil agus teilgeadh ar an domhan iad; loisceadh trian an domhain, loisceadh trian na gcrann, agus loisceadh an féar glas go léir. ⁸Shéid an dara haingeal a thrumpa agus teilgeadh mar a bheadh sliabh mór ar dearglasadh amach san fharraige. ⁹Rinneadh fuil de thrian den

fharraige agus fuair trian de mhíola beo na farraige bás, agus scriosadh trian na long.

¹⁰Shéid an tríú haingeal a thrumpa. Thit réalta mhór ó na flaithis, í ar lasadh mar a bheadh lóchrann; agus thit sí ar thrian na n-aibhneacha agus ar na toibreacha fíoruisece.

¹¹“Mormóna” is ea a thugtar mar ainm ar an réalta. Agus rinne mormóna de thrian na n-uiscí, agus is iomaí duine a fuair bás ó na huiscí mar gur éirigh siad searbh. ¹²Ansin shéid an ceathrú haingeal a thrumpa agus buaileadh trian den ghrian agus den ghealach agus trian de na réaltaí, i dtreo gur dhorchaigh ar thrian díobh agus go raibh trian den lá gan soilsiú agus trian den oíche mar an gcéanna.

¹³Ansin i bhfís dom chuala mé iolar ag gaoch go hard agus é ag eitilt in arda neimhe: “Mairg, mairg, mairg dá bhfuil ag áitreabh ar thalamh, de bharr ghlór na dtrumpaí eile atá le séideadh ag na trí haingil.”

An Cúigiú Trumpa

9Ansin shéid an cúigiú haingeal a thrumpa agus chonaic mé réalta a thit chun na talún ó na flaithis agus tugadh dó eochair an phoill duibheagáin. ²Agus d’oscail sé an poll duibheagáin agus d’éirigh as an bpoll deatach mar dheatach bhéilteach thine agus dhorchaigh an ghrian agus an spéir ó dheatach an phoill. ³Ansin snigh lócaistí as an deatach ar an talamh agus tugadh dóibh cumhacht mar an gcumhacht atá ag scairpí na talún. ⁴Dúradh leo gan dochar a dhéanamh d’fhéar na talún, ná d’aon fhás ná d’aon chrann, ach amháin do na daoine nach raibh séala Dé ar a n-éadan. ⁵Ná níor tugadh de chead dóibh iad a mharú, ach a bheith á bpianadh ar feadh chúig mhí, agus cealg a bpéine

mar chealg scairpe nuair a chuireann sí i nduine í. ⁶Sna laethanta úd beidh daoine ar lorg an bháis ach gan é a fháil, agus ag tnúth le bás a fháil, ach éalóidh an bás uathu.

⁷Ba chuma iad na lócaistí, le féachaint orthu, le capaill feistithe chun catha; ar a gceann bhí coróin mar a bheadh d'ór, agus a gceannaithe mar a bheadh ceannaithe daoine; ⁸bhí gruaig orthu mar ghruaig ban, agus fiacla acu mar fhiacla leon. ⁹Bhí lúirigh orthu mar lúirigh iarainn, agus bhí torann a sciathán mar a bheadh torann mórán carbad agus a gcapaill ar ruathar chun catha. ¹⁰Tá eireaball orthu cosúil le scairp agus cealg ann; agus is san eireaball atá a gcumhacht chun bheith ag pianadh na ndaoine ar feadh chúig mhí. ¹¹Tá aingeal an duibheagáin acu mar rí orthu; tugtar Abadón mar ainm air san Eabhráis agus Apolúón [nó Scriostóir] sa Ghréigis.

¹²Tá mairg a haon imithe léi. Féach, seo dhá mhairg eile le teacht fós.

An Séú Trumpa

¹³Ansin shéid an séú haingeal a thrumpa, agus chuala mé an glór ag teacht ó cheithre chorr na haltóra óir a bhí os comhair Dé, ¹⁴agus é á rá leis an séú haingeal a raibh an trumpa aige: “Scaoil na ceithre haingil atá faoi chuibhreacha lámh le habhainn mhór an Eofrataes.” ¹⁵Agus scaoileadh leis na ceithre haingil a bhí ar tinneall socair don uair agus don lá agus don mhí agus don bhliain, chun go maróidís trian an chine dhaonna. ¹⁶Agus ba é líon na ndíormaí marcshlua – chuala mé a líon – dhá oiread deich míle de dheich míle fear. ¹⁷Agus is mar seo a chonaic mé na heacha i m'fhís: bhí lúireacha lasracha ar dhath na hiasainte agus na ruibhe ar na marcaigh; bhí cinn na n-each mar chinn leon agus bhí

tine agus deatach agus ruibh ag sileadh óna mbéala. ¹⁸Ba leis na trí plánna sin a maraíodh trian den chine daonna, leis an tine, leis an deatach agus leis an ruibh ag sileadh óna mbéal. ¹⁹Óir tá cumhacht na n-each ina mbéal agus ina n-eireaball. Tá a n-eireabaill mar nathracha nimhe, agus cinn orthu, agus is leo a dhéanaid dochar. ²⁰Ach an chuid eile den chine daonna a fágadh gan marú ag na plánna seo, ní dhearna siad aithrí in oibreacha a lámh agus gan adhradh do na deamhain ná do na híola óir ná airgid ná cré-umha ná cloiche ná adhmaid, nithe atá gan cumas radhairc ná éisteachta ná siúil. ²¹Ní mó ná sin a rinne siad aithrí ina ndúnmharuithe ná ina n-asarlaíocht ná ina gcuid striapachais ná gadaíochta.

An Pionós Deiridh ag Bagairt

10 Ansin chonaic mé aingeal tréan eile ag tuirlingt ó na flaithis, agus néal mar éide ina thimpeall, agus an bogha sine ar a cheann. Bhí a cheannaithe mar an ngrian agus a chosa mar cholúin tine, ²agus bhí scrolla beag ar oscailt aige ina lámh. Chuir sé a chos dheas ar an bhfarraige agus a chos chlé ar an talamh, ³agus ghlaoi sé de ghlór ard mar leon ag búireadh. Agus nuair a ghlaoi sé, labhair na seacht dtoirneach lena nglór ar leith féin. ⁴Agus nuair a labhair na seacht dtoirneach, bhíos ar tí scríofa, agus chuala guth ó na flaithis á rá: “Cuir séala lena bhfuil ráite ag na seacht dtoirneach, agus ná scríobh é.” ⁵Agus an t-aingeal a chonaic mé ina sheasamh ar an bhfarraige agus ar an talamh, d’ardaigh sé a lámh chun na bhflaitheas agus ⁶mhionnaigh sé dar an té a mhaireann ar feadh na síoraíochta, an té a chruthaigh na flaithis agus a bhfuil iontu, agus an talamh

agus a bhfuil air, agus an fharraige agus a bhfuil inti; mhionnaigh sé: “Ní bheidh moill ann feasta,⁷ ach sna laethanta a ghlaofaidh an seachtú haingeal, nuair a bheidh sé ar tí a thrumpa a shéideadh, ansin beidh rúndiamhair Dé arna comhlíonadh faoi mar a d’fhógair sé dá sheirbhísigh, na fáithe.”

Itheann an Físí Scrolla

⁸ Ansin an guth a chuala ó na flaithis labhair sé liom arís, agus dúirt sé liom: “Ar aghaidh leat, tóg an scrolla atá ar oscailt i lámh an aingil atá ina sheasamh ar an bhfarrage agus ar an talamh.”⁹ Chuaigh mé chun an aingil á rá leis an scrolla beag a thabhairt dom. Agus dúirt sé liom: “Tóg agus slog é, agus cuirfidh sé casadh searbh ar do ghoile, ach beidh sé milis mar mhil i do bhéal.”¹⁰ Thóg mé an scrolla beag, más ea, ó lámh an aingil agus shlog mé é, agus bhí sé milis mar mhil i mo bhéal, agus nuair a bhí sé ite agam tháinig casadh searbh ar mo ghoile.¹¹ Ansin dúradh liom: “Ní foláir duit fáistine a dhéanamh arís i dtaobh pobal agus ciníocha (agus teangacha) agus a lán ríthe.”

An Bheirt Fhinné

11 Ansin tugadh bata dom mar shlat tomhais agus é á rá liom: Éirigh agus tomhais teampall Dé, agus an altóir agus an lucht adhartha ansiúd;² ach cúirt sheachtrach an teampaill, ná bac léi, agus ná tomhais í mar tugadh í do na ciníocha agus satlóidh siad ar an gcathair naofa faoina gcosa ar feadh dhá mhí agus daichead.³ Ach fágfaidh mé faoi

mo bheirt fhinné é, agus beidh siad ag fáidheoireacht ar feadh míle dhá chéad agus trí fichid lá, agus iad gléasta i sacéadaí. ⁴Is iadsan an dá chrann ola, agus an dá lóchrann a sheasaíonn os comhair Tiarna an domhain. ⁵Agus más áil le haon duine dochar a dhéanamh dóibh, tagann tine as a mbéal agus slogann a naimhde. Más áil le haon duine dochar a dhéanamh dóibh, más ea, is mar sin nach foláir é a mharú. ⁶Tá sé de chumhacht acu na spéartha a iamd i dtreo nach mbeadh aon bháisteach ann le linn laethanta a bhfáidheoireachta; agus tá de chumhacht acu na huiscí a iompú ina bhfuil, agus an talamh a bhualadh le gach sórt plá a mhinice agus is mian leo. ⁷Agus ar gcríochnú a bhfianaise dóibh, an beithíoch a éiríonn aníos as an duibheagán, fearfaidh sé cogadh orthu agus cloífidh iad agus maróidh iad. ⁸Agus beidh a gcorpáin ina luí ar shráid na cathrach móire – ar a dtugtar go fíorúil Sodom, agus an Éigipt mar ar céasadh a dTiarna chomh maith; ⁹agus daoine ó gach pobal agus treibh agus teanga agus cine ag stánadh ar a gcorpáin ar feadh trí lá go leith, gan cead a thabhairt iad a adhlacadh; ¹⁰agus gairdeas ar áitritheoirí an domhain ina dtaobh. Cuirfidh siad tabhartais chun a chéile mar gur chiap an bheirt fháidh seo áitritheoirí an domhain.”

¹¹Ansinn tar éis trí lá go leith chuaigh spiorad beatha ó Dhia isteach iontu, agus sheas siad ar a mbonna, agus ghabh scéin mhór a raibh ag faire orthu. ¹²Agus chuala siad guth tréan ó na flaitheas á rá leo: “Tagaigí anseo aníos!” Agus chuaigh siad suas chun na bhflaitheas i néal agus a naimhde ag faire orthu. ¹³Ag an nóiméad sin tharla crith mór talún agus thit deachú den chathair, agus fuair seacht míle duine bás sa chrith talún; ghabh eagla an chuid eile agus thug siad glóir do Dhia na bhflaitheas.

An Seachtú Trumpa

¹⁴Tá an dara mairg imithe léi. Féach, tá an tríú mairg ag teacht gan mhoill.

¹⁵Ansín shéid an seachtú haingeal a thrumpa. Agus b'shiúd guthaí tréana sna flaithis á rá: “I lámh ár dTiarna agus a Chríost a tharla tiarnas an domhain agus rialóidh sé ar feadh na síoraíochta.” ¹⁶Agus an ceathrar seanóirí ar fhichid a bhí ina suí ina ríchathaoireacha os comhair Dé, chaith siad iad féin ar a mbéala agus thug siad adhradh do Dhia ¹⁷á rá:

“Beirimid buíochas leat, a Thiarna, a Dhia Uilechumhachtaigh, an té atá ann agus a bhí

mar gur ghlac tú chugat do mhórchumhacht agus go ndeachaigh tú i mbun rialaithe.

¹⁸Ghabh fearg na ciníocha,
ach tháinig fraoch d'fheirge agus uain an bhreithiúnais ar na mairbh,
uain cúiteamh a thabhairt do do sheirbhísigh, na fáithe,
agus do na naoimh agus don dream ag a bhfuil urraim do d'ainm, idir bheag agus mhór,
uain scriosta lucht scriosta an domhain.”

¹⁹Ansín osclaíodh teampall Dé ar neamh, agus bhí radharc ar áirc a chonartha ina theampall agus tharla tintreacha, agus glórtha agus toirneacha, agus crith talún agus a lán clocha sneachta.

Fís na Mná agus an Dragan

12 Ansin thaibhsigh an comhartha mór sa spéir, bean a raibh an ghrian mar bhrat uimpi agus an ghealach faoina cosa agus coróin de dhá réalta déag ar a ceann. ²Bhí gin aici ina broinn, agus d'éigh sí ina híona agus ina pianta linbh. ³Ansin thaibhsigh an dara comhartha sa spéir, féach, dragan mór dearg le seacht gceann agus deich n-adharc agus seacht gcoróin ar a chinn. ⁴Scuab a eireaball trian de réaltaí na spéire chun siúil agus theilg iad chun talún. Sheas an dragan os comhair na mná a bhí ar tí leanbh a bhreith d'fhonn an leanbh a shlogadh nuair a bhéarfadh sí é. ⁵Agus rug sí gin mic atá chun na ciníocha go léir a rialú le slat iarainn; agus sciobadh a mac suas chun Dé agus chun a ríchathaoireach. ⁶Ach theith an bhean léi chun an fhásaigh mar a raibh ansiúd aice áit ullamh ag Dia chun go gcuirfí cóir uirthi ar feadh míle dhá chéad agus trí fichid lá. ⁷Ansin bhris cogadh amach sna flaithis, níor mhór do Mhícheál agus dá chuid aingeal troid leis an dragan. D'fhreagair an dragan agus a chuid aingeal an cath, ⁸ach ní rug siad bua, agus ní bhfuarthas a n-ionad sna flaithis feasta. ⁹An dragan mór, an nathair nimhe chianaosta, an té ar a dtugtar an Diabhal agus Sátan, an té a mheallann an saol go léir, teilgeadh chun na talún é, agus teilgeadh a aingil mar aon leis. ¹⁰Agus chuala mé guth tréan sna flaithis á rá: “Anois tá slánú agus neart agus tiarnas ár nDé agus údarás a Chríost tagtha, óir teilgeadh anuas cúisitheoir ár mbráithre, an té a bhíodh á gcúisiú os comhair Dé de lá agus d'oíche. ¹¹Agus rug siad bua air trí fhuil an Uain, agus trí bhriathar a bhfianaise mar nár chás leo a n-anam thar an mbás. ¹²Uime sin, bíodh lúcháir oraibh a fhlaithéasa, agus sibhse a chónaíonn iontu. Is mairg don talamh, agus don fharraige, óir

chuaigh an diabhal síos chugaibh faoi chuthach feirge agus a fhios aige nach bhfuil aige ach uain ghearr.”

¹³Nuair a chonaic an dragan gur teilgeadh chun na talún é, chuaigh sé sa tóir ar an mbean a rug an ghin mic. ¹⁴Tugadh don bhean dhá sciathán iolair mhóir chun go n-eitleodh sí léi amach san fhásach ón dragan go dtí a háit féin, mar a gcuirfear cóir uirthi ar feadh trátha, dhá thráth agus leath trátha. ¹⁵Sceith an nathair nimhe uisce, mar abhainn, as a bhéal i ndiaidh na mná d’fhonn go bhfuadódh sé le sruth í. ¹⁶Ach tháinig an talamh i gcabhair ar an mbean, agus d’oscail an talamh a chraos agus shlog sé an abhainn a sceith an dragan as a bhéal. ¹⁷Bhí an dragan, más ea, i bhfearg leis an mbean, agus d’imigh sé leis chun cogadh a fhearadh ar an gcuid eile dá sliocht, iad siúd a choimeádann aitheanta Dé agus a thugann fianaise ar Íosa. ¹⁸Agus sheas sé ar bhruach na farraige.

Tugann an Dragan a Chumhacht don Bheithíoch

13 Ansin chonaic mé an beithíoch ag éirí as an bhfarraige, agus deich n-adharc agus seacht gceann air, agus deich gcoróin ar a dheich n-adharc, agus ainmneacha diamhaslacha ar a chinn. ²Agus an beithíoch a chonaic mé ba chuma é nó liopard agus a chosa mar chosa beithre, agus a bhéal mar bhéal leoin; agus thug an dragan dó a neart agus a ríchathaoir agus a mhórchumhacht. ³Bhí, de réir dealraimh, goin bháis ar cheann leis ach cneasaíodh an ghoin bháis. Agus ghabh ionadh an saol mór ar fad agus lean an beithíoch. ⁴Shléacht siad le hómós don dragan mar gur thug sé an chumhacht don bheithíoch, agus shléacht siad le hómós don bheithíoch á rá: “Cé atá cosúil leis an

mbeithíoch? Agus cé a fhéadann troid leis?”⁵ Agus tugadh béal don bheithíoch le diamhaslaí móra a chur as agus tugadh de chead dó sin a dhéanamh ar feadh dhá mhí agus daichead.⁶ D’oscail sé a bhéal do mhaslaí in aghaidh Dé, chun a ainm a mhaslú, agus a áitreabh agus cách a bhfuil a n-áitreabh acu sna flaithis.⁷ Agus tugadh cead dó cogadh a fhearadh ar na naoimh, agus iad a chloí; agus tugadh údarás dó ar gach treibh agus pobal agus teanga agus cine.⁸ Agus áitritheoirí uile an domhain, nach bhfuil a n-ainm scríofa ó thúsú an domhain i leabhar beatha an Uain a básaíodh, sléachtfaidh siad le hómós dó.⁹ An té a bhfuil cluas air, éisteadh sé:

¹⁰“Má tá geibheann i ndán d’aon duine, i ngéibheann a rachaidh sé.

Má tá aon duine le bás a fháil le faobhar claímh, ní foláir é a bhású le claíomh.

Anseo a éilítear foighne agus creideamh na naomh.”

An Fáidh Bréige faoi Láimh an Bheithígh

¹¹Ansin chonaic mé, ag éirí ón talamh, beithíoch eile ar a raibh dhá adharc mar uan agus a labhair mar dhragan.¹² Tá cumhacht uile an chéad bheithígh aige seo á cur i bhfeidhm ina láthair; agus cuireann sé faoi deara don domhan, agus do gach duine a áitíonn ann, sléachtadh le hómós don chéad bheithíoch a bhfuil an ghoin bháis air leigheasta.¹³ Agus déanann sé comharthaí móra, á chur faoi deara fiú amháin do thine turlingt ar talamh ó neamh os comhair daoine.¹⁴ Meallann sé áitritheoirí an domhain leis na comharthaí a cheadaítear dó a dhéanamh os comhair an bheithígh, agus deir sé le háitritheoirí an domhain dealbh a dhéanamh don bheithíoch ar a raibh goin an chlaímh

agus a mhair. ¹⁵ Agus ceadaíodh dó anam a chur i ndealbh an bheithígh, i dtreo go labhródh dealbh an bheithígh fiú amháin; agus go marófaí cibé duine nach sléachtfadh le hómós do dhealbh an bheithígh.

¹⁶Cuireann sé iallach ar gach duine idir bheag agus mhór, idir shaibhir agus dhaibhir, idir shaor agus dhaor, marc a bhualadh ar a ndeaslámh nó ar a n-éadan ¹⁷ agus sin i dtreo nach bhféadfadh aon duine ceannach ná díol gan an marc, ainm an bheithígh is é sin, nó uimhir a ainm, a bheith air. ¹⁸Anseo a éilítear an eagna! An té a bhfuil éirim ann, comhaireadh sé uimhir an bheithígh, óir is uimhir duine é. A 666 a uimhirsean!

Compánaigh an Uain

14 Rinneadh fíis dom arís: b' shiúd an tUain ina sheasamh ar chnoc Shíón, agus ina theannta bhí céad agus ceithre mhíle is daichead de dhaoine a raibh a ainm agus ainm a athar scríofa ar a n-éadan. ² Chuala mé glór ó neamh mar ghlór tuiltí lána, agus mar ghlór toirní tréine. Agus an glór a chuala mé, ba chuma é nó glór cruitirí ag cruitireacht lena gcruiteanna. ³ Agus canann siad mar a bheadh caintic nua os comhair na ríchathaoireach agus os comhair na gceithre dhúil bheo agus na seanóirí; níor fhéad aon duine an chaintic a fhoghlaim seachas an céad agus ceithre mhíle agus daichead a bhí ceannaithe ón saol. ⁴ Siúd iad an dream nár truaillíodh le mná, mar is aontumhaigh iad. Iadsan lucht leanta an Uain cibé áit ina ngabhann sé. Ceannaíodh iadsan as an gcine daonna mar chéadtorthaí do Dhia agus don Uain, ⁵ agus ní bhfuarthas bréag ina mbéal. Tá siad gan cháim.

Fógraíonn an tAingeal Lá an Bhreithiúnais

⁶ Ansin chonaic mé aingeal eile agus é ar eitilt i mbuaic neimhe; bhí dea-scéala síoraí aige le fógairt dá gcónaíonn ar talamh, agus do gach cine, agus treibh agus teanga agus pobal. ⁷ Bhí sé ag glaoch go hard á rá: “Bíodh eagla Dé oraibh, agus tugaigí glóir dó, óir tá uair a bhreithiúnais tagtha. Sléachtaigí le hómós don té a rinne neamh agus talamh, an mhuir agus na toibreacha fíoruisce.” ⁸ Agus lean aingeal eile, an dara ceann, é á rá: “Thit an Bhablóin Mhór, thit sí siúd a thug ar na ciníocha uile fíon feirge a striapachais a ól.” ⁹ Lean aingeal eile iad, an tríú ceann, agus é ag glaoch go hard á rá: “Má shléachtann aon duine don bheithíoch agus dá dhealbh agus a chomhartha a ghabháil chuige ar a éadan nó ar a lámh, ¹⁰ ólfaidh seisean chomh maith cuid d’fhíon feirge Dé arna dhoirteadh gan chumasc i gcupán a chuthaigh; déanfar é a phianadh le tine agus le ruibh os comhair na n-aingeal naofa agus an Uain. ¹¹ Tá deatach a bpianta ag éirí aníos ar feadh na síoraíochta. Ní bhíonn sos isló ná istoíche ag an dream a shléachtann le hómós don bheithíoch agus dá dhealbh ná ag aon duine a ghabhann marc a ainm chuige.” ¹² Anseo a éilítear foighne na bhfíreán a choimeádann aitheanta Dé agus creideamh in Íosa. ¹³ Ansin chuala an guth ó na flaithis á rá: “Scríobh: Is beannaithe na mairbh a fhaigheann bás sa Tiarna, as seo amach.” “Is beannaithe go deimhin,” a deir an Spiorad, “i dtreo go scuirfidh siad dá saothar mar tá a n-oibreacha á leanúint.”

Fómhar Arbhair agus Fíona

¹⁴ Ansin bhí fíis agam agus b'shiúd an néal geal agus ina shuí ar an néal, neach mar mhac duine, agus coróin óir ar a cheann agus corrán géar ina lámh. ¹⁵ Agus tháinig aingeal eile amach ón teampall, ag glaoch in ard a ghutha ar an té a bhí ina shuí ar an néal, á rá: "Sáigh isteach do chorrán agus bain; óir tá aimsir an fhómhair tagtha agus tá fómhar an domhain seanabáí." ¹⁶ Ansin d'imir an té a bhí ina shuí ar an néal a chorrán ar fhómhar an domhain agus baineadh fómhar an domhain. ¹⁷ Ansin tháinig aingeal eile amach ón teampall sna flaithis agus corrán géar aigesean chomh maith. ¹⁸ Agus an t-aingeal a bhí i gceannas na tine, tháinig sé amach ón altóir agus ghlaigh sé in ard a ghutha ar an té ag a raibh an corrán géar á rá: "Sáigh isteach do chorrán géar agus bailigh crobhaingí fíniúna an domhain, óir is abáí dá chaora go léir." ¹⁹ Agus d'imir an t-aingeal a chorrán ar an domhan, agus bhailigh sé fómhar fíniúna an domhain, agus theilg sé é i gcantaoir mhór feirge Dé. ²⁰ Agus pasáileadh an chantaoir lasmuigh den chathair, agus sceith fuil as an gcantaoir go sriana na n-each, agus sin míle sé chéad staid ó bhaile.

Iomann Mhaois agus an Uain

15 Ansin chonaic mé comhartha eile sna flaithis, é mór iontach: seacht n-aingeal agus seacht bplá acu, na cinn deiridh, mar is iontusan a tugadh fearg Dé chun a críche. ² Ansin chonaic mé mar a bheadh farraige de ghloine measctha le tine, agus an dream a

bhuaigh ar an mbeithíoch agus ar a dhealbh, agus ar uimhir a ainm – bhí siad ina seasamh ar an bhfarraige gloine, agus cruiteanna Dé acu,³ agus bhí siad ag canadh caintic Mhaois, seirbhíseach Dé, agus caintic an Uain, á rá:

“Is éachtach agus is iontach iad d’oibreacha,
a Thiarna Dia, a Uilechumhachtaigh.

Is cóir agus is fíor do chasáin,
a rí na gcíníocha.

⁴Cé hé nach eagal leis thú, a Thiarna,
agus nach dtabharfaidh glóir do d’ainm?
Óir is tú amháin is naofa.

Agus tiocfaidh na ciníocha uile agus sléachtfaidh romhat le hómós,
óir foilsíodh do bhreithiúnais.”

⁵Ina dhiaidh sin chonaic mé fíis! b’shiúd teampall bhoth na fianaise ar oscailt sna flaithis,
⁶agus tháinig na seacht n-aingeal leis na seacht bplá amach as an teampall, agus iad feistithe i línéadach glan gléigeal, agus creasa óir faoina n-ucht. ⁷Agus thug ceann de na ceithre dhúile beo do na seacht n-aingeal seacht soitheach óir lán d’fhearg Dé, an té a mhaireann ar feadh na síoraíochta. ⁸Agus líonadh an teampall den deatach ó ghlóir Dé agus óna chumhacht; níorbh fhéidir d’aon duine dul isteach sa teampall nó gur tugadh seacht bplá na seacht n-aingeal chun críche.

Na Seacht Soitheach Iena bPlánna

16 Ansin chuala mé guth ard ón teampall á rá leis na seacht n-aingeal: “Imígí agus doirtigí seacht soitheach feirge Dé ar an domhan.” ² Agus d’imigh an chéad aingeal agus dhoirt sé a shoitheach ar an talamh; agus tháinig drochneascóid nimhneach ar na daoine ar a raibh marc an bheithígh agus a shléachtadh le hómós dá dhealbh. ³ Dhoirt an dara haingeal a shoitheach ar an bhfarráige agus rinne fuil mar a bheadh fuil chorpáin di, agus fuair gach míol beo dá bhfuil san fharráige bás. ⁴ Dhoirt an tríú haingeal a shoitheach ar na haibhneacha agus ar na toibreacha uisce agus rinneadh fuil díobh. ⁵ Agus chuala mé aingeal na n-uiscí á rá: “Is cóir thú, an té atá ann, agus a bhí, ós mar seo a thug tú breith, tusa atá naofa. ⁶ Óir dhoirt siad fuil na naomh agus na bhfáithe, agus thug tú fuil le hól díobh. A chonáchsan orthu!” ⁷ Agus chuala an altóir féin á rá: “Sea, a Thiarna Dia, a Uilechumhachtaigh, is fíor agus is cóir iad do bhreitheanna!” ⁸ Dhoirt an ceathrú haingeal a shoitheach ar an ngrian, agus ceadaíodh dise na daoine a loscadh le tine, ⁹ agus loisceadh na daoine le teann teasa, agus mhaslaigh siad ainm Dé a bhfuil cumhacht aige ar na plánna sin, ach ní dhearna siad aithrí agus glóir a thabhairt dó. ¹⁰ Dhoirt an cúigiú haingeal a shoitheach ar ríchathaoir an bheithígh, agus luigh dorchacht ar a ríocht, agus chogain daoine a dteanga le barr péine, ¹¹ agus mhaslaigh siad Dia na bhflaitheas de bharr a bpianta agus a neascóidí ach ní dhearna siad aithrí ina n-oibreacha.

¹² Dhoirt an séú haingeal a shoitheach ar an abhainn mhór, an Eofrataes, agus chuaigh an t-uisce inti i ndísc, i dtreo go mbeadh bóthar ullamh do na ríthe anoir. ¹³ Agus chonaic mé trí spioraid neamhghlana, mar fhrogaí, ag teacht ó bhéal an dragain agus ó bhéal an

bheithígh agus ó bhéal an fháidh bhréige – ¹⁴spioraid deamhan iad a bhíonn ag déanamh comharthaí, agus téann siad amach chun ríthe an domhain go léir á dtionól le chéile chun catha lá mór Dé Uilechumhachtaigh. ¹⁵“Féach! Seo mé ag teacht mar ghadaí. Is méanar don té a dhéanann faire, gan a chuid éadaigh a chaitheamh uaidh, i dtreo nach rachadh sé timpeall lomnacht agus go bhfeicfí a náire.” ¹⁶Agus chruinnigh siad iad chun na háite ar a dtugtar Harmagadón san Eabhrais.

¹⁷Dhoirt an seachtú haingeal a shoitheach ar an aer agus tháinig an guth tréan as an teampall ón ríchathaoir, á rá: “Tá sé curtha i gcrích!” ¹⁸Agus tharla tintreacha agus tormáin, agus toirneacha; agus tharla crith mór talún nach raibh a leithéid ann ó tháinig daoine ar an domhan, bhí an crith talún úd chomh tréan sin. ¹⁹Rinne trí choda den chathair mhór, agus thit cathracha na gciníocha ar lár. Agus an Bhablóin Mhór, tháinig sí chun cuimhne i láthair Dé, d’fhonn go dtabharfaí cupán fíona chuthach feirge Dé le hól dí. ²⁰Theith gach oileán agus ní raibh fáil ar na sléibhte. ²¹Agus thit clocha móra sneachta, chomh trom le tallann, anuas ó neamh ar na daoine. Agus mhaslaigh na daoine Dia de bharr plá na gclocha sneachta, óir ba rómhór mar phlá iad.

An Bhablóin an Striapach Mhór

17 Ansin tháinig ceann de na seacht n-aingeal leis na seacht soitheach chugam, agus labhair sé liom á rá: “Gabh i leith! taispeánfaidh mé duit an breithiúnas ar an striapach mhór, í siúd atá ina suí ar na tuiltí lána. ²Rinne ríthe an domhain striapachas léi-se, agus chuir fíon a striapachais áitritheoirí an domhain ar meisce.” ³Rug sé leis

isteach i bhfásach ansin mé faoi luí an Spioraid, agus chonaic mé an bhean ina suí ar bheithíoch craorag, agus eisean breac le hainmneacha diamhasla agus seacht gceann air agus deich n-adharc. ⁴Bhí an bhean gafa i gcorcra agus i gceorag, agus í órmhaisithe le hór agus le cloch lómhar agus le péarlaí. Bhí cupán óir ina deaslámh agus é lán d'uafáis agus de shalachair a striapachais. ⁵Ar chlár a héadain bhí ainm scríofa (rúndiamhair é): “An Bhablóin Mhór, Máthair Striapacha agus Uafáis an Domhain.” ⁶Agus chonaic mé an bhean agus í ar meisce le fuil na naomh agus le fuil finnétithe Íosa. Arna feiceáil dom ghabh ionadh thar na bearta mé. ⁷Agus dúirt an t-aingeal liom: “Cad a bheir ionadh ort? Inseoidh mise duit rúndiamhair na mná agus an bheithígh atá á hiompar, é siúd ar a bhfuil seacht gceann agus deich n-adharc.

Diamharchiall an Bheithígh agus na Striapáí

⁸“An beithíoch a chonaic tú, bhí sé ann agus níl anois, agus tá sé le teacht aníos as an duibheagan agus tá sé ar bhóthar a léirscriosta. Agus iad siúd d’áitritheoirí an domhain, nach bhfuil a n-ainm scríofa i leabhar na beatha ó chruthú an domhain, beidh ionadh orthu nuair a fheicfidh siad an beithíoch a bhí ann agus nach bhfuil, ach atá le teacht. ⁹Éilíonn sé seo ceann lán d’eagna. Na seacht gceann, seacht gcnoc iadsan ar a bhfuil a suíochán ag an mbean, ¹⁰ agus seachtar ríthe leis; tá cúigear díobhsan tite, tá duine díobh faoi réim, agus duine eile gan teacht fós; nuair a thiocfaidh sé, ní mór an mhoill a bheidh air. ¹¹Agus an beithíoch, a bhí ann, agus nach bhfuil, eisean an t-ochtú duine, cé go bhfuil sé ar an seachtar, agus tá sé ar bhóthar a léirscriosta. ¹²Agus na deich n-adharc a chonaic

tú, deichniúr ríthe iad nár ghabh ríocht fós, ach tá cumhacht le fáil acu ar feadh aon uaire amháin mar ríthe le cois an bheithígh. ¹³Táid d’aon mhéin agus ag toirbhirt a nirt agus a gcumhachta don bheithíoch. ¹⁴Fearfaidh siad sin cogadh ar an Uan, ach cloífidh an tUan iad mar is é sin tiarna na dtiarnaí agus rí na ríthe; agus a lucht leanúna, is iadsan an lucht a glaoth, na tofaigh, na dílsigh.”

¹⁵Lean sé air ag caint liom: “Na huiscí a chonaic tú mar a bhfuil an striapach ina suí, pobail agus slóite iad, agus ciníocha agus teangacha. ¹⁶Agus na deich n-adharc a chonaic tú, agus an beithíoch, tiocfaidh fuath acu don striapach, agus fágfaidh siad tréigthe lomnocht í; íosfaidh siad a cuid feola agus loiscfidh í féin le tine, ¹⁷óir chuir Dia ina gcroí a mhian féin a dhéanamh, a bheith d’aon mhéin, agus a ríocht a thoirbhirt don bheithíoch nó go gcomhlíonfar briathra Dé. ¹⁸Agus an bhean a chonaic tú, ise an chathair mhór, í siúd a bhfuil údarás aici ar ríthe an domhain.”

Fógraíonn an tAingeal Treascairt na Bablóine

18 Ina dhiaidh seo i bhfís chonaic mé aingeal eile ag teacht anuas ó na flaithis, agus údarás mór aige, agus lonraigh an domhan lena ghlóir. ²Ghlaoigh sé in ard a ghutha á rá:

“Tá sí ar lár, ar lár, an Bhablóin Mhór!
 Rinne nead lonnaithe deamhan di,
 agus daingean gach spioraid mhíghlain,
 agus tearmann gach éin bhréin,

[agus lóiste gach ainmhí neamhghlain] uafair;

³ óir d’ól na ciníocha go léir fíon corraitheach a striapachais.

Rinne ríthe an domhain striapachas léi

Agus d’éirigh ceannaitheoirí an domhain saibhir le teann a teaspaigh.”

Glaotar chun Siúil ar Phobal Dé

⁴ Ansin chuala guth eile ó na flaithis á rá:

“Amach libh aisti, a phobal liom,

i dtreo nach mbeadh sibh páirteach ina cionta,

agus nach mbeadh cuid dá plánna le hiompar agaibh.

⁵ Óir shroich a cionta na flaithis

agus thug Dia a héagóra chun cuimhne.

⁶ Díolaigí an comhar léi;

cúitígí a hoibreacha faoi dhó léi.

An cupán a mheasc sí [do dhaoine eile],

meascaigí dise é le dúbailt tomhais.

⁷ De réir mar a bhí éirí in airde uirthi agus teaspach,

tugaigí di peannaid agus doilíos.

Óir is é a deir sí ina croí: ‘Is banríon mé i mo chathaoir;

ní baintreach mé ná ní baol dom doilíos a fheiceáil.’

⁸ Uime sin in aon lá amháin tiocfaidh a plánna
bás agus doilíos agus gorta,
agus loscfaidh í le tine.
Óir is tréan é an Tiarna Dia, an té a dhaor í.”

Caoineann Pobal an Domhain an Bhablóin

⁹ Agus ríthe an domhain, an dream a rinne striapachas léi agus teaspach, déanfaidh siad caoineadh agus lógóireacht fúithi nuair a fheicfidh siad deatach a tóiteáin; ¹⁰ agus iad ina seasamh i bhfad amach uaithi le heagla a peannaide, déarfaidh siad:

“Is mairg duit, is mairg a chathair mhór,
a Bhablóin, a chathair thréan,
óir in aon uair amháin tháinig an bhreith ort.”

¹¹ Beidh ceannaitheoirí an domhain á caí agus á caoineadh mar nach gceannaíonn aon duine aon lasta leo feasta – ¹²lasta óir ná airgid, ná cloch lómhar, ná péarlaí, lasta línéadaigh mhín ná éadaigh chorera, ná síoda, ná scarlóide, ná aon adhmaid cumhra, ná aon ghréithe eabhair ná adhmaid mhórluaigh, ná práis, ná iarainn, ná marmair; ¹³ ná aon chainéal, ná spíosraí, ná musc, ná miorr, ná túis; ná fíon, ná ola, ná plúr mín, na cruithneacht, ná stoc, ná caoirigh, ná capaill, ná carbaid, ná daoráin – anamacha daoine is é sin.

¹⁴“Tá fómhar mór mhiangas d’anama éalaithe uait.

Tá imeacht gan teacht déanta ag do shólaistí agus ag do ghalántacht go léir.”

¹⁵Ceannaitheoirí na nithe seo, an lucht a rinne saibhreas tríthi, beidh siad ina seasamh i bhfad amach uaithi le heagla a peannaide agus iad ag caoi agus ag olagón, ¹⁶á rá:

“Is mairg di, is mairg don chathair mhór,
 í siúd a bhí gléasta i línéadach mín, i gcorcra is i scarlóid,
 agus órmhaisithe le hór agus le cloch lómhar agus le péarlaí.

¹⁷Óir in aon uair amháin scriosadh an saibhreas sin uile.”

Agus gach captaen farraige, agus cách a sheolann ar muir, agus mairnéalaigh, agus an dream a shaothraíonn a mbeatha ar farraige, sheas siad i bhfad amach ¹⁸agus chaoin siad go hard nuair a chonaic siad deatach a tóiteáin á rá: “An raibh leithéid eile na cathrach móire ann?” ¹⁹Agus chaith siad luathreach ar a gceann agus ghoil siad go hard ag caoineadh is ag olagón:

“Is mairg di, is mairg don chathair mhór,
 mar ar chruinnigh lucht na loingeas go léir ar muir saibhreas de bharr a rachmais;
 in aon uair amháin scriosadh í.

²⁰A fhlaithéasa, a naomha, agus a aspala agus a fháithe,
 bíodh lúcháir oraibh dá barr.

Óir thug Dia a bhreith uirthi, breith ar bhur son.”

²¹Ansin thóg aingeal tréan carraig mar lia mór bró agus chaith sé isteach san fharraige í á rá:

“Mar sin is ea a theilgfear an Bhablóin, an chathair mhór, chun láir d’aon iarracht,
 gan fáil uirthi feasta.

²² Agus ní chloisfear a thuilleadh ionat
ceol na geruitirí, ná na gcantairí,
ná na bpíobairí ná na dtrumpadóirí.
Ní bheidh ceardaí aon cheirde,
le fáil ionat a thuilleadh;
ná ní bheidh glór an mhuilinn
le clos ionat feasta.

²³ Ná ní shoilseoidh solas lóchrainn
ionat a thuilleadh;
ná ní bheidh guth fir ná mná céile
le cloisteáil ionat feasta.

Óir ba iad do mhangairí flatha an domhain;
agus mealladh na ciníocha go léir le d’asarlaíocht.

²⁴ Fuarthas inti fuil na bhfáithe agus na naomh go léir
agus a bhfuil úd uile a básaíodh ar talamh.”

Cainticí Bua ar Neamh

19 Ina dhiaidh sin chuala mé mar a bheadh glór mathshlua mhóir sna flaithis á rá:

“Alleluia! Is lenár nDia slánú agus glóir agus neart.

² Óir is fíor iad a bhreitheanna agus is cóir.

Thug sé breith ar an striapach mhór
a thruailligh an domhan lena striapachas.

Agus rinne sé fuil a sheirbhíseach a agairt uirthi.”

³Ghlaoih siad arís:

“Alleluia! Éiríonn a deatach uaithi ar feadh na síoraíochta.”

⁴Agus chaith an ceathrar seanóirí ar fhichid agus na ceithre dhúil bheo iad féin ar an talamh agus shléacht siad do Dhia a bhí ina shuí sa ríchathaoir á rá: “Amen. Alleluia.”

⁵Agus tháinig guth ón ríchathaoir amach á rá:

“Molaigí bhur nDia, a sheirbhíseacha go léir leis,
sibhse ar a bhfuil a eagla, idir bheag agus mhór.”

⁶Ansin chuala mé glór mar a bheadh glór mathshlua mhóir agus mar a bheadh glór tuiltí lána, agus mar a bheadh glór toirní tréine, agus iad á rá:

“Alleluia! Óir tháinig an Tiarna, ár nDia Uilechumhachtach, i réim.

⁷Déanaimis gairdeas agus lúcháir agus tugaimis glóir dó.

Óir tá bainis an Uain tagtha,
agus tá a nuachair arna hullmhú féin.

⁸Deonaíodh di í féin a ghléasadh i línéadach mín geal glioscarnach”

(óir is iad oibreacha fíréantachta na naomh an línéadach mín). ⁹Agus dúirt [an t-aingeal] liom: “Is méanar dóibh siúd a fhaigheann cuireadh chun bainis an Uain.” Ansin dúirt sé liom: “Focail fhíora Dé iadsan.” ¹⁰Agus chaith mé mé féin ag a chosa á adhradh. Ach ar sé liom: “Cuir uait! Is comhsheirbhíseach leatsa mé agus le do bhráithre a bhfuil fianaise

Íosa acu. Déan Dia a adhradh. Óir is ionann spiorad na fáidheoireachta agus fianaise Íosa.”

An Chéad Chath in aghaidh na bPágánach

¹¹ Ansin chonaic mé na flaithis ar oscailt agus b’shiúd each bán agus ag marcaíocht ar a mhuin an té ar a dtugtar Dílis agus Fírinneach, agus a dhéanann breithiúnas agus cogadh de réir an chirt. ¹² Bladhmn thine a shúile, agus ar a cheann tá mórán mionn ríoga, agus tá ainm aige scríofa nach eol d’aon duine ach dó féin amháin. ¹³ Tá sé gléasta in éide a tumadh i bhfuil, agus is é ainm a ghoirtear air “Briathar Dé.” ¹⁴ Agus bhí sluaite neimhe á leanúint ar eacha geala, agus iad feistithe i línéadach mín gléigeal glan. ¹⁵ Bhí claíomh géar ag síneadh óna bhéal chun ciníocha a bhascadh. Déanann sé iad a rialú le slat iarainn agus pasálann sé cantaoir fhíon feirge Dé Uilechumhachtaigh. ¹⁶ Scríofa ar a fhallaing agus ar a shliasaid aige tá: “Rí na Ríthe agus Tiarna na dTiarnaí.”

¹⁷ Ansin chonaic mé an t-aingeal ina sheasamh ar an ngrian, agus ghlaoi sé in ard a ghutha agus dúirt sé leis na héin go léir ar eitilt i mbuaic neimhe: “Tagaigí agus cruinnigí chun fleá mhór Dé, ¹⁸ chun go n-íosfaidh sibh feoil ríthe, agus feoil cheanafort, agus feoil na laochra, agus feoil na n-each, agus feoil a marcach, agus feoil gach n-aon idir shaoránach is dhaoránach, idir bheag agus mhór.” ¹⁹ Agus chonaic mé an beithíoch, agus ríthe an domhain, agus a sluaite arna dtóstal chun cogadh a fhearadh ar an marcach agus ar a shlua-san. ²⁰ Gabhadh an beithíoch agus, in éineacht leis, an fáidh bréige, an té a rinne comharthaí os a chomhair lenar mheall sé an dream a ghlac marc an bheithígh agus a

shléacht le hómós dá dhealbh. Teilgeadh iad araon ina steillbheatha isteach sa linn tine ar lasadh le ruibh. ²¹Maraíodh an chuid eile le claíomh mharcach an eich, an claíomh úd a bhí ag síneadh óna bhéal. Agus fuair na héin go léir a sáith dá bhfeoil.

Réimeas Míle Bliain

20 Ansin chonaic mé an t-aingeal ag tuirlingt ó na flaithis, agus eochair an duibheagáin ina lámh aige, agus slabhra mór. ²Fuair sé an lámh in uachtar ar an dragan, an nathair nimhe chianaosta, an té is Diabhal agus is Sátan, chuir sé faoi chuibhreacha é ar feadh míle bliain, ³agus chaith sé é don duibheagán, agus d'iaigh sé air, agus bhuaile sé séala os a chionn i dtreo nach meallfadh sé na ciníocha arís nó go gcomhlíonfaí an míle bliain. I gcionn an aga sin ní mór é scaoileadh ar feadh tamaillín. ⁴Agus chonaic mé na ríchathaoireacha agus daoine ina suí iontu ar tugadh údarás breithiúnais dóibh; agus chonaic mé anamacha an dreama úd a dícheannadh ar son a bhfianaise ar Íosa agus ar son bhriathar Dé, nár shléacht don bheithíoch ná dá dhealbh, agus nár ghlac a mharc ar a n-éadan ná ar a lámh. Tháinig an t-anam iontu agus rialaigh siad míle bliain le Críost. ⁵Níor tháinig an t-anam sa chuid eile de na mairbh nó go raibh an míle bliain istigh. É sin an chéad aiséirí. ⁶Is beannaithe agus is naofa an té atá páirteach sa chéad aiséirí. Ní bhaineann cumhacht an dara báis leo, ach beidh siad mar shagairt le Dia agus le Críost agus rialóidh míle bliain fairis.

An Dara Cath

⁷Ar chomhlíonadh an mhíle bliain, scaoilfear Sátan as a ghéibheann, ⁸agus amach leis ag mealladh na gciníocha i gceithre hairde an domhain, idir Ghóg agus Mhagóg, chun iad a thionól chun catha; is mar ghaineamh na trá a líon slua. ⁹Ghabh siad suas thar chlár na talún, agus chuir siad léigear ar champa na naomh agus ar an muirnín cathrach. Ach tháinig tine ó Dhia anuas ó na flathis agus d’alp iad. ¹⁰Agus an diabhal a mheall iad, teilgeadh é sa linn tine agus ruibhe mar ar teilgeadh an beithíoch agus an fáidh bréige chomh maith; beidh siad á gciapadh de lá agus d’oíche ar feadh na síoraíochta.

Pionós na bPágánach

¹¹Ansin chonaic mé ríchathaoir mhór gheal agus neach ina shuí inti ar theith an talamh agus an spéir óna láthair agus nach raibh fáil ar a n-ionad níos mó. ¹²Agus chonaic mé na mairbh, idir mhór is mhion, ina seasamh os comhair na ríchathaoireach. Agus osclaíodh na leabhair, agus osclaíodh leabhar eile, leabhar na beatha is é sin. Agus tugadh breith ar na mairbh óna raibh scríofa sna leabhair, de réir a n-oibreacha. ¹³Agus thug an fharraige uaithi a raibh de mhairbh aici, agus an Bás agus Ifreann a raibh do mhairbh iontu; tugadh breith orthu, gach duine de réir a n-oibreacha. ¹⁴Agus teilgeadh an Bás agus Ifreann isteach sa linn tine. An linn tine sin an dara bás. ¹⁵Agus má bhí aon duine nach bhfuarthas a ainm i leabhar na beatha teilgeadh é sa linn tine.

Iarúsailéim ó Neamh

21 Ansin chonaic mé neamh nua agus talamh nua. Bhí an chéad neamh agus an chéad talamh bailithe leo agus gan an fharraige ann feasta. ² Agus chonaic mé an chathair naofa, an Iarúsailéim nua, ag teacht anuas ó na flaithis, ó Dhia agus í ullamh maisithe mar nuachair i gcomhair a fir chéile. ³ Agus chuala mé guth tréan ón ríchathaoir á rá: “Féach, tá áitreabh Dé fara daoine, agus cónóidh sé ina measc, agus beidh siad ina bpobal aige, agus beidh Dia féin faru. ⁴ Glanfaidh sé gach deoir óna súile, agus ní bheidh an bás ann feasta, ná ní bheidh caoineadh ná olagón ná pian ann a thuilleadh, óir tá an seansaol thart.”

⁵ Ansin dúirt an té a bhí ina shuí sa ríchathaoir: “Féach, tá gach aon ní á dhéanamh nua agam.” Agus ar sé: “Scríobh. Óir is dlís agus is fírinneach iad na focail seo.” ⁶ Agus dúirt sé liom: “Tá sé curtha i gcrích. Mise Alfa agus Óimige, an tús agus an deireadh. An té a bhfuil tart air tabharfaidh mé rud le hól dó in aisce ó thobar uisce na beatha. ⁷ An té a bhéarfaidh bua, beidh na nithe seo mar oidhreacht aige, agus beidh mise i mo Dhia aige, agus beidh seisean ina mhac agam. ⁸ Ach na meatacháin, agus na mídhílsigh, lucht na truailleitheachta, agus na dúnmharfóirí, agus lucht an adhaltranais, na hasarlaíochta agus an íoladhartha, agus lucht an éithigh go léir, is é atá i ndan dóibh, a bheith sa linn tine agus ruibhe. É sin an dara bás.”

An Iarúsailéim Méisiasach

⁹ Ansin tháinig ceann de na haingil ag a raibh na seacht soitheach a bhí lán de na seacht bplá dheidh agus d'agaill sé mé á rá: “Tar, agus taispeánfaidh mé duit an nuathair, céile an Uain.” ¹⁰ Agus rug sé leis mé sa spiorad faoi shliabh mór ard, agus thaispeáin sé Iarúsailéim, an chathair bheannaithe, dom agus í ag tuirlingt ó neamh ó Dhia, ¹¹ agus glóir Dé aici. Ba chosúil a lonradh le cloch rólómhar, mar chloch sheaspair ar ghile an chriostail. ¹² Agus múr mór ard ina timpeall, ar a raibh dhá gheata dhéag, agus ar na geataí bhí dhá aingeal déag, agus ainmneacha arna scríobh ar na geataí, ainmneacha dhá threibh dhéag mhac Iosrael; ¹³ bhí trí gheata ar an taobh thoir, trí gheata ar an taobh thuaidh, trí gheata ar an taobh theas, agus trí gheata ar an taobh thiar. ¹⁴ Agus dhá chloch déag bhoinn faoi mhúr na cathrach, agus orthusan dhá ainm déag dháréag aspal an Uain. ¹⁵ Agus bhí slat tomhais óir ag an té a bhí ag caint liom, chun an chathair agus a geataí agus a múr a thomhas. ¹⁶ Tá an chathair arna leagan amach ina cearnóg, comhfhad comhleithead. Thomhais sé an chathair lena shlat; dhá mhíle dhéag staid; a fad, a leithead agus a hairde mar a chéile. ¹⁷ Agus thomhais sé a múr: céad agus ceithre bhanlámh is daichead de réir tomhas fir, mar a bhí ag an aingeal. ¹⁸ Agus ba de sheaspar a tógadh an múr, agus ba ór glan an chathair, geal mar ghloine. ¹⁹ Bhí gach sórt cloch lómhar mar mhaise ar chlocha boinn mhúr na cathrach. An chéad chloch bhoinn, seaspar; an dara ceann, saifír; an tríú ceann, agáit; an ceathrú ceann, smaragaid; ²⁰ an cúigiú ceann, oinisc; an séú ceann, rúibín; an seachtú ceann, criosailít; an t-ochtú ceann, beiril; an naoú ceann, tópas; an deichiú ceann, criosafrás; an t-aonú ceann déag, iasaint; an dara ceann déag,

aimitis. ²¹Dhá phéarla dhéag an dá gheata dhéag, agus gach ceann de na geataí d’aon phéarla amháin. Ba ór glan mar ghloine ghlé sráid na cathrach.

²²Ní fhaca mé teampall inti, óir is é an Tiarna Dia Uilechumhachtach, agus an tUan, is teampall aici. ²³Agus ní gá don chathair grian ná gealach chun soilsiú uirthi, mar is í glóir Dé ba sholas di, agus ba é an tUan a lóchrann. ²⁴Siúlóidh na náisiúin timpeall ina solas, agus tabharfaidh ríthe an domhain a nglóir chuici. ²⁵Ní dhúnfar a geataí sa lá – agus oíche ní bheidh ansiúd. ²⁶Tabharfar glóir agus onóir na gciníocha isteach inti. ²⁷Ní rachaidh aon ní neamhghlan isteach inti go deo, ná aon duine a chleachtann truailitheacht agus éitheach; ní rachaidh inti ach iad siúd a bhfuil a n-ainm scríofa i leabhar beatha an Uain.

22 Ansin thaispeáin sé dom sruth uisce na beatha, é glan mar chriostal, ag teacht ó ríchathaoir Dé agus an Uain. ²Bhí ansiúd i lár a sráide agus ar dhá thaobh na habhann, crainn na beatha a bheireadh a dhá dtoradh déag, agus gach ceann díobh ag tabhairt a thoradh le haghaidh na míosa. Ba chun na ciníocha a leigheas duilliúr na gcrann. ³Ní bheidh aon ní faoi mhallacht feasta, ach beidh ríchathaoir Dé agus an Uain sa chathair, agus adharfaidh a sheirbhísigh é, ⁴agus beidh a ghnúis le feiceáil acu, agus beidh a ainm ar chlár a n-éadain. ⁵Ní bheidh oíche ann feasta, agus ní bheidh gá acu le solas lóchrainn ná solas na gréine, óir lonróidh an Tiarna Dia orthu agus rialóidh siad ar feadh na síoraíochta.

An Dúnadh agus larscríbhinn

⁶Agus dúirt sé liom: “Briathra dílse fírinneacha iad seo. Dia, Tiarna spioraid na bhfáithe, sheol sé a aingeal chun a thaispeáint dá sheirbhísigh na nithe nach foláir a tharlú

gan mhoill. ⁷Sea, féach, is gearr go deimhin go dtiocfaidh mé. Is méanar don té a choinníonn focail fháistine an leabhair seo.”

⁸Mise, Eoin, a chuala agus a chonaic na nithe seo. Nuair a chuala agus a chonaic mé, chaith mé mé féin ag cosa an aingil a d’fhoilsigh na nithe seo dom chun é a adhradh. ⁹Ach ar sé liom: “Cuir uait! Is comhsheirbhíseach leatsa mé agus le do bhráithre, na fáithe, agus leis na daoine a choinníonn briathra an leabhair seo. Déan Dia a adhradh.”

¹⁰Agus dúirt sé liom: “Ná cuir séala ar bhriathra fháistine an leabhair seo mar tá an uain in achomaireacht. ¹¹Fear na héagóra, déanadh sé éagóir fós; agus fear an striapachais, leanadh sé dá striapachas; fear na córa, cleachtadh sé an chóir fós; agus an naomh, leanadh sé dá naofacht.” ¹²“Feach, is gearr go dtiocfaidh mé, agus mo luach saothair liom le tabhairt do gach duine de réir mar atá ag a shaothar. ¹³Mise an tAlfa agus an tÓimige, an té atá ar tosach agus ar deireadh, an tús agus an chríoch.” ¹⁴Is méanar dóibh siúd a níonn a n-éidí, chun go mbeadh ceart acu chun crann na beatha, agus dul na geataí isteach don chathair. ¹⁵Amach leis na madraí, na hasarlaithe, na hadhaltranaigh, na dúnmharfóirí, lucht an íoladhartha, agus gach duine a bhfuil cion aige ar an éitheach agus a chleachtann é.

¹⁶“Mise, Íosa, a sheol m’aingeal chun na nithe seo a fhógairt daoibh sna heaglaisí. Mise fréamh agus sliocht Dháiví, réalta gheal na maidine.” ¹⁷Deir an Spiorad agus an nuachair: “Tar.” Agus an té a chloiseann, abradh sé: “Tar.” Agus an té a bhfuil tart air tagadh sé; agus an té a bhfuil dúil aige ann, bíodh uisce na beatha in aisce aige.

¹⁸Tugaim rabhadh anois do gach duine a chloiseann briathra fháistine an leabhair seo. Má chuireann aon duine leo, cuirfidh Dia sa mhullach air na plánna atá scríofa sa leabhar

seo. ¹⁹Má thógann aon duine aon chuid de bhriathra leabhar na fáistine seo; tógfaidh Dia chun siúil a chuidsean de chrann na beatha agus den chathair naofa, a bhfuil cur síos orthu sa leabhar seo. ²⁰An té a thugann fianaise ar na nithe seo, deir sé: “Sea, táim ag teacht gan mhoill.” Amen. Tar, a Thiarna Íosa.

²¹Grásta an Tiarna Íosa go raibh leis na naoimh go léir. Amen.

